

РЕШЕНИЕ

№ 37428

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **6811** по описа за **2025** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 1993/02.06.2025 г. по АНД № 1422/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 110-и състав.

Касаторът оспорва решението и моли за отмяната му. Допуснати били съществени процесуални нарушения от страна на съда, който не бил анализирал и обсъдил всички представени доказателства и твърдения на страните. Нарушени били разпоредбите на чл. 13, чл. 14 и чл. 107, ал. 2 и ал. 5 НПК. Твърди се, че липсва описание на изпълнителното деяние, а в наказателното постановление /НП/ в обстоятелствата част били посочени две различни нарушения. Било посочено, че дружеството не е представило в срок до 11.11.2024 г. доказателства за изпълнение на т. 2 от Решение № Ж-594/11.07.2024 г., вкл. копия от протоколи от измерване на количеството на доставяната енергия, т.е не е изпълнило влязло в сила решение на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е осъществило състава на чл. 215, ал. 4 от Закона за енергетиката /ЗЕ/. Ако СРС приемал, че не е изпълнено задължението по т. 2 от цитираното решение, то нарушението се считало за довършено на 04.11.2024 г. Ако СРС приемал, че не е изпълнено задължението по т. 3 от цитираното решение, то е следвало да се увери, че дружеството е изпълнило задължението си по т. 2, за да предприеме дейностите по плана – график, но е бездействало, като не е уведомило КЕВР в 7-дневен срок. Нарушена била разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, а съдът не можел да допълва или изменя волята на

административнонаказващия орган. Акцентираща върху това, че с Решение № Ж-594/11.07.2024 г. на дружеството са възложени три отделни задължения, всяко с различен срок на изпълнение. При това неправилно било посочена датата на нарушението, която нередовност на акта за установяване на административно нарушение не можело да бъде преодоляна по чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Не било съобразено, че още в срока на изпълнение на задължение по т. 1 от решението наказаното лице представило план-график за изпълнение на действия за подобряване качеството на електрозахранването по отношение на напрежението на обекта на физическо лице и че още с това писмо било изрично посочено, че обективно необходимите действия не могат да бъдат изпълнени в указания в т. 2 от решението тримесечен срок /следвало да се предприемат действия по изграждане на нова въздушна мрежа с ниско напрежение до обекта на клиента и до съседни обекти, със срок до месец септември 2026 г./.

Не оспорва факта, че Решение № Ж-594/11.07.2024 г. не е оспорено и като такова е влязло в сила, излагайки и подробно съображения защо не го е оспорил и последиците от оспорването. Мотивира твърдение, че случаят бил маловажен, като следвало да се съобрази и, че изпълнението на решението /т. 2/ е предпоставено от сложни нормативно предвидени процедури по ЗУТ и подзаконовите актове по неговото прилагане, чието провеждане зависело и от органите на местното самоуправление. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него НП. Претендира разноски за две съдебни инстанции.

Касаторът „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа изложеното в жалбата и моли за отмяна на решението на СРС и потвърденото с него НП. Претендира разноски по списък.

Ответникът Председател на КЕВР, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на разноските на касатора. Представя подробни писмени бележки. Акцентираща, че не са посочени касационни основания за оспорването на съдебния акт, а били преповторени единствено възраженията от първоинстанционното производство. Несъгласието на касатора с подробните и задълбочени мотиви на СРС не представлявали основание за отмяна на съдебния акт. Приема, че ако дружеството е имало възражение срещу дадените с Решение № Ж-594/11.07.2024 г. задължителни указания, то е следвало да го оспори пред АССГ, а не – да представя план-график в изпълнение на т. 1. Отделно от това, касало се за случай на лошо качество на доставяна електрическа енергия, констатирано от електроразпределителното дружество на 02.04.2024 г., три месеца преди образуване на административнонаказателното производство. С подробни съображения опровергава твърдението за маловажност на случая. Моли оспореното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно призована, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, I касационен с-в, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който го засяга негативно и подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: за дейността „разпределение на

електрическа енергия“ на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД била издадена лицензия № Л-138-07/13.08.2004 г. С Решение № Ж-594/11.07.2024 г. КЕВР е приела, че подадената от Д. Д. Б. жалба с вх. № Е-11ИН-00-158 от 13.05.2024 г. срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД е основателна, като на дружеството са дадени следните задължителни указания:

1. В двуседмичен срок от получаване на решението да предостави на Комисията план-график за изпълнение на действия за подобряване качеството на електрозахранването по отношение на напрежението на обекта на Д. Д. Б. на [улица], [населено място];
2. В тримесечен срок след изпълнение на указанията по т. 1 да постигне качество на електрическата енергия, отговарящо на показателите, определени в т. 3.2.1.3.2. от Методиката за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на електрическата енергия и качество на обслужването на мрежовите оператори, обществените доставчици и крайни снабдителни, доставяна на обекта по т. 1;
3. В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 2 да предостави на Комисията доказателства за извършеното, включително и копия на протоколи от измерване на качеството на доставяната електрическа енергия.

Решение № Ж-594/11.07.2024 г. на КЕВР не било обжалвано и е влязло в сила.

С писмо от 02.08.2024 г. „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД е предоставило на КЕВР план-график за изпълнение на действия за подобряване качеството на доставяната електрическа енергия по отношение на обекта на Д. Д. Б. на [улица], [населено място], съгласно т. 1 от задължителните указания по Решение № Ж-594/11.07.2024 г.

С писмо от 11.11.2024 г. „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД уведомило КЕВР, че е предприело действия, съответстващи на заложеното в индикативния график, но срокът за изпълнение на задължителните указания по т. 2 от Решение № Ж-594/11.07.2024 г. бил недостатъчен.

Междувременно срокът за изпълнение на задължителните указания по т. 2 от Решение № Ж-594/11.07.2024 г. бил изтекъл на 04.11.2024 г. Срокът на изпълнение на дадените указания в т. 3 от решението е изтекъл на 11.11.2024 г., като от електроразпределителното дружество не са представени посочените в решението на КЕВР доказателства за изпълнение на т. 2 от решението, вкл. и копия на протоколи от измерване на качеството на доставяната електрическа енергия. „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД не е изпълнило влязло в сила решение на КЕВР, с което е осъществило състава на нарушение по чл. 215, ал. 4 от ЗЕ.

Резултатите от извършената от КЕВР проверка са обективирани в КП № Е-35/22.11.2024 г. На 09.12.2024 г. е съставен АУАН с № Е-КРС-43, като въз основа на него е издадено от Председателя на КЕВР НП № НП-1/07.01.2025 г., с което на основание чл. 215, ал. 4 ЗЕ на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 лева. Тази фактическа обстановка е установена от СРС въз основа на събрания и кредитиран доказателствен материал.

СРС е потвърдил НП, като е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяната му. АУАН бил съставен, а НП – издадено от компетентни органи при спазване на сроковете по чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН. АУАН и НП съдържали задължителните съгласно чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити. СРС описал подробно осъществилата се действителна фактическа обстановка и е анализирал приложимия по време, място и лица материален закон. Коментирано е също, че именно решението на КЕВР е подлежало на обжалване по реда на чл. 145 и сл. от АПК пред съответния административен съд и не е допустимо да се проверява законосъобразността му в производството пред СРС. Обсъдени са сроковете за изпълнение на указанията, дадени с Решение №

Ж-594/11.07.2024 г. на КЕВР, като е прието, че не се касае за неизпълнение на т. 1 от същото. Извършена е преценка на размера на наложеното административно наказание и дали случаят е маловажен.

СРС е потвърдил НП, който краен резултат настоящата съдебна инстанция възприема, но със следните допълнителни мотиви:

Съгласно чл. 215, ал. 4 от ЗЕ „който не изпълни влязло в сила решение на комисията, се наказва с глоба от 3000 до 10 000 лв. или с имуществена санкция от 20 000 до 60 000 лв.“.

Между страните не е спорно, че Решение № Ж-594/11.07.2024 г. на КЕВР е влязло в сила, тъй като не е било оспорено, съответно отменено по съдебен ред. В този смисъл не подлежат на обсъждане възраженията на касатора, че той не е имал правен интерес да оспори решението и че то подлежало на незабавно изпълнение, което обжалването не спирало. Преценявайки събрания по делото доказателствен материал, правилно СРС е приел, че дружеството е следвало да изпълни дадените с решението указания в посочените срокове.

Нормата на чл. 215, ал. 4 от ЗЕ е императивна и не допуска изключения относно изпълнението на установеното с нея задължение при наличието на влязло в сила решение на КЕВР, както е в настоящия случай. От съдържащия се в административнонаказателната преписка констативен протокол, както и от изпратеното от електроразпределителното дружество писмо от 11.11.2024 г. безспорно се установява, че от санкционираното лице не са представени доказателства за изпълнение на т. 2, включително и копия на протоколи от измерване на качеството на доставяната електрическа енергия, в посочения в решението на КЕВР срок.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че били посочени в обстоятелствената част на НП две отделни нарушения – на т. 2 и т. 3 от решението на КЕВР. Следва да бъде отбелязано, че по безспорен начин се установява кое е нарушението, за което всъщност е ангажирана отговорността на дружеството. Действително е вписан срок за изпълнение на т. 2 от Решение № Ж-594/11.07.2024 г. на КЕВР, който срок е изтекъл на 04.11.2024 г. За да се установи обаче, че указанията на т. 2 от решението на КЕВР са изпълнени, дружеството е следвало да представи доказателства за това, вкл. и протоколи за измерване на качеството на доставяната електрическа енергия съгласно т. 3 от решението на КЕВР. От значение е в случая, че липсват доказателства за изпълнение на указанията на т. 2 от решението на КЕВР в указания срок. Не се изследва от регулаторния орган какви са причините за неизпълнение на указанията, поради което и е ирелевантно дали изпълнението на т. 2 от решението е предпоставено от сложни нормативно предвидени процедури по ЗУТ и подзаконовите актове по неговото прилагане, чието провеждане зависи и от органите на местното самоуправление, какви са и следва да са предприетите действия по изграждане на нова въздушна мрежа с ниско напрежение до обекта на клиента и до съседни обекти, както и, че бил предвиден срок за изпълнение месец септември 2026 г. За да се направи извод, че дружеството е изпълнило указанията на т. 2 от решението на КЕВР, то е следвало да представи удостоверяващите това изпълнение доказателства. За пълнота следва да се отбележи, че ако дружеството е било несъгласно с въведените срокове за изпълнение на дадените с решението на КЕВР указания, то е разполагало с възможността да го оспори по предвидения ред. Преценката на законосъобразността на дадените с оспореното решение на КЕВР указания към дружеството не може да се извърши в рамките на административнонаказателното производство, тъй като в обхвата на съдебен контрол в тези производства е недопустимо извършването на инцидентен контрол за законосъобразност на стабилни административни актове /така вж. Определение по адм. д. № 9197/2024 г., III отд. на ВАС/.

В допълнение следва да бъде посочено, че евентуално осъществяване съставите на две отделни

нарушения предпоставя кумулативното налагане на две отделни наказания по чл. 215, ал. 4 от ЗЕ, т.е. наложените наказания да се изтърпят поотделно за всяко едно от тези две нарушения. В случая наказващият орган не се е възползвал от това свое правомощие /чл. 18 ЗАНН/, приемайки, че всъщност се касае за неизпълнение на влязло в сила решение на КЕВР, а наказаното лице е могло да упражни адекватно правната си защита, разбирайки в какво се изразява обвинението спрямо него, вкл. и още при съставянето на АУАН по чл. 36, ал. 1 ЗАНН. Отделно от това, когато административнонаказателната санкция е била неоснователно смекчена от наказващия орган или погрешно приложена в полза на дееца и липсва възможност за нейното поправяне от съда, тъй като би се нарушила забраната за влошаване положението на извършителя /каквото е настоящият случай/, нейните последици все пак следва да бъдат запазени. Следователно така наложеното наказание не следва да бъде отменено само по съображения, че е занижено /вж. Решение по КНАХД № 2532/2019 г. по описа на АССГ/.

С НП законосъобразно и явно справедливо на основание чл. 215, ал. 4 ЗЕ административнонаказващият орган е наложил на дружеството в предвидения от законодателя минимален размер административно наказание „имуществена санкция“ за деяние, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя /чл. 12 от ЗАНН/, при липсата на предпоставки за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая, съобразявайки обществените отношения, които са засегнати, и, че нарушението не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила /чл. 221, ал. 2 АПК/.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП във връзка с чл. 27е НЗПП в полза на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение за осъществената защита за настоящата съдебна инстанция в размер на 130 лева, които следва да бъдат заплатени на КЕВР /по аргумент от чл. 10, ал. 2 ЗЕ/.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I касационен с-в

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1993/02.06.2025 г. по АНД № 1422/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 110-и състав.

ОСЪЖДА „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н „В. В.“, В. Т.-Е, [улица], представлявано от А. А. К., Х. П. Х., Й. П. Ш. и Т. П. /заедно от всеки двама от членовете на Управителния съвет/, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране, със седалище – [населено място], сумата в размер на 130 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: